

عنوان مقاله:

تاملی درداستان های جلال آل احمد و یوسف ادریس از منظر نشانه شناسی اجتماعی

محل انتشار:

نهمین همایش ملی متن پژوهی ادبی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

حمید طاهری - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره)

خلاصه مقاله:

نشانه شناسی مطالعه نشانه ها و فرآیندهای تاویلی، یافتن مناسبتی میان دال و مدلول و به عبارتی دیگر؛ مطالعه نظام مند همه عواملی است که در تولید و تفسیر نشانه ها یا در فرآیند دلالت شرکت دارند. نشانه شناسی به منزله وجه بین رشته ای برای تکامل خود از رشته های گوناگونی از جمله: زبانشناسی، علوم اجتماعی، روان شناسی، نقد ادبی و... بهره گرفته است و برای بررسی پدیده ها در زمینه های مختلف کاربرد دارد. رویکردهای نشانه شناختی در عصر حاضر جایگاه مهمی به دست آورده اند. یکی از شاخه های نشانه شناسی، نشانه شناسی اجتماعی است که به معنای متن در بافت اجتماعی و فرهنگی می پردازد. نشانه شناسی اجتماعی زیر شاخه ای از تحلیلهای نشانه شناختی است و بر مباحثی مانند: فرهنگ، هویت، آداب و رسوم، معاشرت و رمزگان های اجتماعی تمرکز دارد. در این پژوهش به شیوهکتابخانه ای و با بهره گیری از روش توصیفی- تحلیلی، بازتاب واقعیت ها و مسائل اجتماعی به صورت تطبیقی در داستانهای جلال آل احمد و یوسف ادریس با رویکرد نشانه شناسی اجتماعی بررسی و تحلیل شده است. در آثار آل احمد و ادریس دریچه ای تازه از زندگی و واقعیت های اجتماعی به روی خوانندگان گشوده میشود. جلال آل احمد و یوسف ادریس در داستان هایشان با درون مایه اجتماعی - انتقادی به بیان مسائل اجتماعی روزگارشان می پردازند. این داستانها از ظرفیت خوبی برای بررسی های نشانه شناختی، بویژه مطالعه نشانه های اجتماعی برخوردار هستند؛ زیرا هر دو نویسنده با انتخاب موضوعات، شخصیت ها، صحنه ها و ... بسیاری از مسائل اجتماعی را به صورت مستقیم و غیرمستقیم به تصویر میکشند.

کلمات کلیدی:

نشانه شناسی اجتماعی، آل احمد، یوسف ادریس، فقر، شخصیت پردازی، پوشاک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1245526>

